

Як Сіда стала СМІЛИВОЮ

Люсі Стівенсон Юелл

Співробітниця редакції церковних журналів
(Грунтується на реальних подіях)

Сіда глибоко вдихнула і зайшла у свій новий клас. Це був її перший день у четвертому класі.

Минулого року Сіда була в другому класі. Вона вчилася настільки добре, що керівництво школи дозволило їй пропустити третій клас. Сіді дуже хотілося вирішувати складніші задачі з математики і читати більше книжок, як це було у четвертому класі. Але їй не хотілося залишати своїх старих друзів.

Коли Сіда роздивилася клас, вона відчула себе

Сіді було надто
страшно
розмовляти
зі своїми
однокласниками.

ІЛЮСТРАЦІЇ СЮЗЕН КІТЕР

маленькою. Усі її нові однокласники виглядали старшими і вищими за неї. А якщо їй не вдасться пристосуватися?

Вона вибрала парту і сіла. Поруч з нею сиділа висока дівчинка. “Привіт!”—сказала Сіда.

“Що ти тут робиш?—запитала дівчинка.—Я думала, що ти маєш бути в третьому класі”.

“Мене перевели на клас старше”,—схвильовано сказала Сіда.

Дівчинка зробила невдоволене обличчя. “Мені все одно, яка ти там розумна. Все одно ти—малявка”.

Сіда відчула, що всередині у неї все стиснулося. До кінця тижня їй було надто страшно заговорити з кимось із однокласників. Щоразу, коли вона чула, що хтось сміється або шепочеться, вона напружувалася. Мабуть, вони казали щось погане про неї.

А тоді, коли їй здалося, що гірше вже бути не може, Сіда отримала після перевірки тест з математики. Їй хотілося заплакати, коли вона подивилася на свою оцінку. Математика була її улюбленим предметом. Вона ніколи раніше не отримувала таку низьку оцінку за тест.

Прийшовши додому, Сіда не змогла втримати сльози. “У мене немає друзів,—сказала вона батькам.—Я чужа в тому четвертому класі. І я не така вже й розумна”.

“Мені шкода, що це так важко,—сказала мама

Сіді.—Але ти *справді* розумна. Просто ти ще вчишся”.

Сіда витерла очі. “Мені б хотілося краще піти в третій клас”.

Якусь мить тато мовчав. “Чи хотіла б ти отримати благословення священства?”—запитав він. Сіда кивнула. Можливо після татового благословення їй стане легше.

Сіда сіла на стілець, і тато поклав руки їй на голову.

“Я благословляю тебе, щоб ти не боялася,—сказав тато.—І благословляю тебе здатністю полюбити твоїх нових однокласників. І коли вони з тобою познайомляться, вони теж тебе люблять”.

Сіду огорнуло відчуття спокою. Вона відчула в словах тата те, що Небесний Батько хотів їй сказати.

Після благословення мама допомогла Сіді вирішити завдання з математики. Невдовзі настрій Сіді трохи покращився.

Наступного дня у школі Сіда згадала про своє благословення і намагалася бути сміливішою. Вона усміхнулася своїм однокласникам. Коли вона виявляла до них любов, у неї було менше страху! Деякі з них виявилися дуже навіть привітними. Вона старанно навчалася, і невдовзі її оцінки також покращилися.

Наприкінці навчального року Сіда мала багато друзів. Вона була рада, що Небесний Батько допоміг їй бути сміливою. І вона була вдячна, що завжди може мати благословення сили священства собі в поміч. ●

Ця історія сталася в Ліберії.